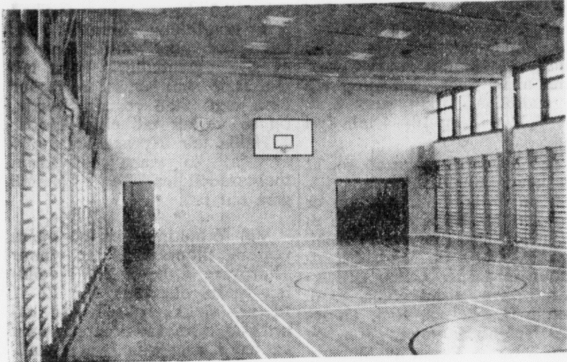
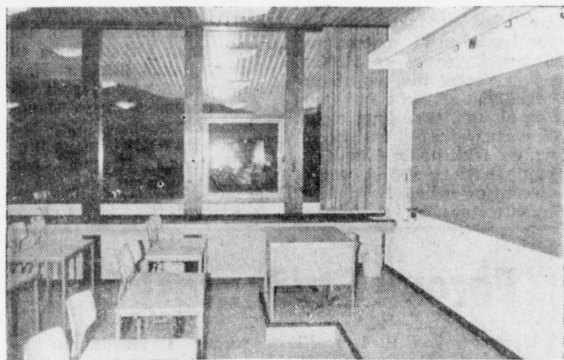

FØROYA LÆRARASKÚLI VÍGDUR

Til vígsluhátíðarhaldið vóru komin umboð fyrri dansku stjórnina, m. a. **Helge Larsen, kenslumálaráðharri**

Skúlin er útgjörður við stórar fimleikarhöll, sum umframt til fimleik er sera væl eigna til ymisk bóltspøl sum Wolleyball, basketball og badminton. Nevnst kann eisini, at sunnanfyri skúlan er gjörður fítbóltsvøllur sum verður valladur. Uttan um hann verður rennibreyt.

Skúlastovurnar eru stórar og snotuligar. Stóru gluggarnir — ella rättari glasveggurin — gera stovuna ljósa og frískliga.

Stór matarhall er á skúlanum sum serliga er ætlað teimum 20 næmingunum sum búgva á skúlanum.

Vilja útbyggja . . .

(Framhald frá 3. síðu)
kilo. Lýsi hava vit einki selt, og hava heldur einki lýsi fingið úr ráevninum, ið landað hevur verið. Prisurin á lýsi í dag er £ 50/t.

Útbyggjanin:

Sum samtykt varð á nevndar-

fundi, hava vit sent umsókn, um lán til Egnasudviklingen, fyrri eini útbyggjan fyrri umleið 2 mill. krónur, men hava enn einki svar fingið. Mytjectorin er uppsettur, arbeiðið uppá lýsitangan byrjar 1. juni og sentrifugurnar koma í juni, so

Føroya Læraraskúli, sum varð tikin í nýtslu til seinasta skúlaár, var seinasta sunnudag vígdur av J. Joensen, varabíspí.

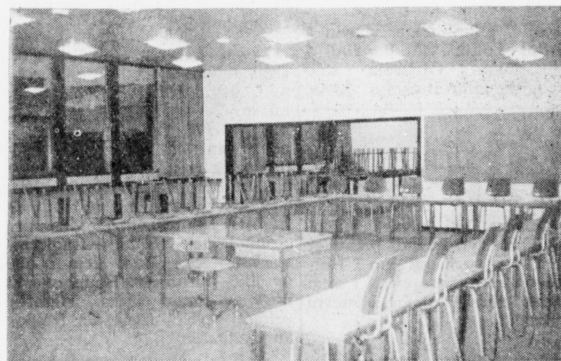
Umboð vóru komin úr Danmark. Harímillum vóru E. K. Jensen, skrivstovustjóri og formaður fyrri byggingevndini, og Helge Larsen, kenslumálaráðharri.

Vígsluhátíðarhaldið fór fram í prýðuligu hollini á læraraskúlanum, har umboð fyrri dansku stjórnina, landsstýrið, ríkisumboðið, býráðið og læraraskúlan hildu roðu. Tað sum veruliga setti dæmin yvir hátíðarhaldið var sangur og tónleikur, borin fram av Útvarpskórinum, saman við nokrum læraraskúlanæmingum, stjórnað av Ólavi Há-

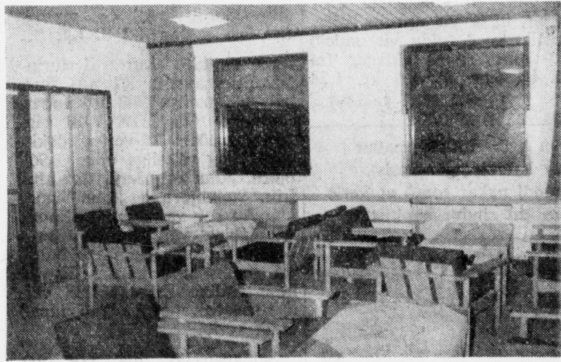
tún og Tórshavnar Musikk-skúla stjórnað av Peter Weis.

Hátíðarhaldið endaði tó við tí besta. Hetta var vígslukantata Læraraskúlans sum Heðin Brú hevði skrivað og H. J. Højgaard hevði gjørt lag til. Tað var kór av læraraskúlanum saman við limum úr Havnar Sangfelag og Útvarpskórið, sum sungu. H. J. Højgaard stjórnaði.

Kantatan var sera væl fagnað. Martin Holm, rektari, hevði hetta við orðið við døgverðabordið niðri á Hotel Føroyum seinri um kvöldið. Læraraskúlin hevur fingið nógvar gávur og heilsanir, men gávuna sum eg persónliga eri mest glaður fyrri er hon frá Heðin Brú og H. J. Højgaard, segði Martin Holm.

Læraraskúlin er ein nýmótans skúli. Tað sæst beinanvegin á tæm mongu serstovnum til ávísar lærugreinar. Myndin sýnir serstovu til forming.

Við síðuna av matarhollini er hugnalig upphaldsstova.

VÍGSLUKANTATA LÆRARASKÚLANS

sum Heðin Brú hevði skrivað og H. J. Højgaard hevði gjørt lag til

Vit feistu av grundum hallarvegg og lögdu teku á. Nú stendur her tann herðómsborg, vit leingi biðuðu trá.

Her skulu menn á borgum byggja, eitt vitramanna rað; teir skulu goyma í goymslunum vart ættar- og arvafe.

Tað var ikki einans fiskifong, vit veiddu av Ægirs vað; men eisini havsins andadrátt, sum okkum í hjarta kvæð.

Tað var ikki einans krás og korn, vit finga av Føroya jorð, men eisini undrið, sum undir lá, so liv kann liva — og grøt.

Fiskur og fæ varð dagligt breyð og soleiðis hvarv. Men Ægirs kvæði í hund varð goymt

til ættararv.

Og undrið, tað skapti dreymarnar, sum nýndaðu søgn um gudar og tey fornasku og øll tey dreymagøgn.

Og skaldini settu dreymarnar í orindalag. Hvørt ættarlið í túsund ár økti um tað.

So skaptist her ein sálarøgn, sum føroysk var, eitt livsýn og ein veruhátt, ið fólk vart bar.

Ger ungdomin kunnar við fornar arv,

við tað, sum fedrarnar bar — lat tíðina síðani leika á — Tað haldgott fíffest er. Ungdómurin er, sum ungdomur var — men tíðin er kald og brá — Gev honum bert trygt at standa á og skáið so gluggarnar frá!

Vís honum allan tann víða heim við ljósi og skuggarønd; lat hann so taka tíðina við fedranna royndu hond. Vært eina er ikki nóg mikið — bert stóði at standa á — Vit eiga at hera av longri kommu ihvar tað so kemur frá.

mikið av ráevni, men iløgan kann verða ógvuliga góð tann dagin ið vit fáa nóg mikið at gera.

Saltsildin:

Frá Polen hava vit fingið at vita, at teir vóru væl nøgdir við síldina og at goðskan var av tí besta, endar Esmar Fuglø og Ditleif Eldelev frageiðing sína frá pf. Dagsbrún og pf. Havsild.

at vit skuldu verið betur fyrri at tikið imóti.

Vit vóna at lánið kemur í lag, og at tann fulla útbyggjan til 1000 tons um døgnið kann fara fram, tí tá kunnu vit koyra biligari, og tá verða sterkari í kappingini við aðrar verksmiðjur, hesum sýnist konsulentur okkara harra K. Korsager at vera einlingur við okkum

Vit kunnu vænta okkum 25- til 30.000 tons árliga frá

teimum føroysku idnaðarbatunum, um vit geva so frægan pris at alt verður landað í Fuglafirði, men vit skuldu, sum verksmiðjan nú er, kunna framleitt 100.000 tons um árið — so nakað má gerast fyrri at fáa útlendingar at landa her hjá okkum.

Vit eru greiðir yvir, at ein iløga uppá 2 milj. krónur kann koma at verða hættislig fyrri felagið, um tað ikki verður nóg